

Osudy Hotelu Čihák v Poddubí

Rekreační středisko někdejšího Československého rozhlasu v 90.tých letech minulého století změnilo vlastníka a přejmenovalo se na Hotel Čihák. Tato změna, která logicky souvisela se změnami ve společnosti, však tomuto objektu a ani jeho majitelům příliš štěstí nepřinesla.

Psal se 28. srpen roku 1999 pouhých 33 minut a už se rozezněla siréna na turkovické hasičárně – místní hasiči byli povoláni operačním důstojníkem HZS k likvidaci požáru právě objektu Hotelu Čihák v Poddubí. Tehdy ještě s Tatrou 805 „kačenou“ a stříkačkou PPS 12 vyjelo 9 členů turkovického sboru bojovat s plameny v údolí říčky Sázavy. Na místě jako 2. jednotka v pořadí za jednotkou HZS Říčany jsme vytvořili čerpací stanoviště a dodávali vodu na požářiště. Samostatně jsme vytvořili 2 proudy a pomáhali s rozebíráním konstrukcí a likvidací požáru. Po téměř 4 hodinách jsme se s pocitem dobře odvedené práce a nadějí, že se majiteli podaří objekt brzy opravit, vraceli zpět domů.

Po této události majitel nechal objekt opravit a po několika měsících by nikdo ani nepoznal, co že se to zde událo. Těsné okolí Hotelu zasáhly povodně, v letech 2002, 2006 i 2013. Vždy ale jakoby si velká voda netroufla na víc, zaklesla těsně před vstupním prahem. V průběhu let došlo ke změně majitele a nakonec k úplnému uzavření Hotelu. Čeká snad na svou rekonstrukci, ptali se mnozí z nás. Odpověď na naše zvědavé otázky nám přinesl opět zvuk hasičské sirény.

Ten bylo možné slyšet 17. července 2016 v 7:21 v Turkovicích, kdy naši hasiči vyjžděli s cisternovou stříkačkou CAS 25 Š706 k likvidaci v pořadí už druhého požáru na adrese Poddubí 128 – na adrese Hotelu Čihák. Dorazili jsme v těsném závěsu za jednotkou z Lensedel, provedli odpojení objektu od elektřiny a zahájili průzkum a hasební práce. Požárem byly zasaženy 3 místnosti v přízemí, díky nasazení hned 4 hasičů v dýchací technice a také díky nasazení přetlakové ventilace jsme dokázali rychle dostat oheň pod kontrolu, takže nebyly způsobeny výraznější škody. Statika celého objektu zůstala v dobré kondici. I tak to pro nás však byl smutný pohled na kdysi velmi známé útočiště našich mladických kratochvílí. Vracíme se zpět na základnu s nadějí, že snad někdy v budoucnu Hotel Čihák opět ožije.

Naše naděje zhasly ve čtvrtek 25. ledna letošního roku krátce před druhou hodinou ranní. Již potřetí za posledních 20 let byla turkovická jednotka povolána na stejné místo. Hotel Čihák, Poddubí. Při průzkumu již cestou do údolí jsme věděli, že tentokrát je to opravdu špatné. Mohutné plameny předznamenávaly opravdovou zkázu poddubské legendy. Už ze vzdálenosti více než kilometru jsme všichni věděli, že tentokrát s tím jako hasiči nic nezmůžeme. Že tentokrát jsme prohráli. Provedli jsme průzkum, napojili lensedelskou cisternu, vytvořili hasební proudy a zahájili vlastní hašení. Na místě již byli policisté, kteří vyloučili přítomnost osob uvnitř. Vzhledem k tomu, že došlo ke zřícení střeš a stropu, bylo jen velmi obtížné se pohybovat uvnitř objektu. 9 hasičských jednotek zápasilo se živlem až do jedné hodiny odpolední. Jednalo se o jeden z náročnějších zásahů, bylo zapotřebí pracovat v dýchací technice a pohybovat se uvnitř velmi opatrně – neustále hrozilo zřícení jak podlahy, tak i stropu.

I když zavlál smutek v našich očích i přes to jsme na svou práci, na práci dobrovolných hasičů hrdí. Nepodařilo se nám sice zachránit objekt před ničivými následky živlu, ale kdo ví, co by se dělo, kdybychom nezasáhli včas. Hřeje nás alespoň pocit, že okolní chaty, les a louky zůstaly nedotčeny. Na tom určitě máme svou zásluhu.

Co bude dál? Nechme se všichni překvapit, čas nám ukáže.... . Třeba jednou.... si všichni pochutnáme na oroseném pivku právě ve znovuotevřeném a nově vystavěném Hotelu Čihák.

Josef Brabec, velitel